

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 67.412/3
van 25 mei 2020

over

een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap
‘über die Rückverfolgung von Infektionsketten im Rahmen der
Bekämpfung der Coronavirus (COVID-19) Gesundheitskrise’

Op 14 mei 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Viceminister-president, Minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘über die Rückverfolgung von Infektionsketten im Rahmen der Bekämpfung der Coronavirus (COVID-19) Gesundheitskrise’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 mei 2020. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 mei 2020.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling niet gemotiveerd in de adviesaanvraag, maar in de notificatie van de vergadering van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 14 mei 2020 wordt de spoedeisendheid wel degelijk gemotiveerd als volgt:

“Einerseits hat die Föderalregierung am 4. Mai 2020 im Kontext der schrittweisen Lockerung der Maßnahmen zur Bekämpfung der Coronavirus (COVID-19) Gesundheitskrise einen Königlichen Erlass zur Schaffung einer Datenbank bei Sciensano im Rahmen der Bekämpfung der Ausbreitung des Coronavirus verabschiedet. Dieser Königliche Erlass hat den Grundstein für die Rückverfolgung von Infektionsketten in diesem Zusammenhang gelegt, um ein Wiederaufflammen der Epidemie angesichts der Lockerungen der Eingrenzungsmaßnahmen durch dieses ‚Contact Tracing‘ zu verhindern. Dieser Königliche Erlass schafft die für die Rückverfolgung von Infektionsketten nötige Datenbank und legt die in der Datenbank enthaltenen personenbezogenen Daten, die für die Bereitstellung der Datenbank verantwortlichen Personen oder Institutionen, die Zwecke der Datenverarbeitung, die zugangsberechtigten Personen und die Dauer der Datenverarbeitung fest. Der Königliche Erlass sieht schließlich vor, dass die Rückverfolgung der Infektionsketten durch Kontaktzentren erfolgt. Die Teilstaaten sind dafür zuständig (...), im Rahmen ihrer Befugnisse im Bereich der Präventivmedizin, die Organisation und Arbeitsweise ihrer Kontaktzentren zu regeln. In Ermangelung der unmittelbaren Einrichtung und Regelung der Arbeitsweise eines solchen Kontaktzentrums auf Ebene der Deutschsprachigen Gemeinschaft kann der erwähnte Königliche Erlass nicht zur sofortigen Umsetzung gebracht werden. Mit Inkrafttreten der Lockerungsmaßnahmen der Föderalregierung besteht jedoch ein ernsthaftes Risiko des Wiederaufflammens der Epidemie, falls auffangende Maßnahmen wie das ‚Contact Tracing‘ nicht unverzüglich angewendet werden können.

Andererseits hat die Regierung der Deutschsprachigen Gemeinschaft am 7. Mai 2020 in Dringlichkeit einen Erlass zur Einrichtung eines mit der Rückverfolgung von Infektionsketten im Rahmen der Bekämpfung der Coronavirus (COVID-19) Gesundheitskrise beauftragten Kontaktzentrums verabschiedet. Vor dem Hintergrund der Verarbeitung sensibler personenbezogener Daten ist es im Sinne des Legalitätsprinzips und der Rechtssicherheit jedoch unabdingbar, für diesen Erlass so schnell wie möglich eine zusätzliche, spezifische Rechtsgrundlage zu schaffen. Erst durch diesen Dekretvorentwurf wird eine Basis geschaffen, die in jeder Hinsicht und zweifelsfrei diesen beiden Rechtsgrundsätzen gerecht werden und die die Arbeit des Kontaktzentrums der Deutschsprachigen Gemeinschaft in einem umfassend rechtssicheren Rahmen ermöglichen soll. In Ermangelung der unverzüglichen Schaffung eines solchen Rahmens besteht das Risiko einer Beeinträchtigung der Tätigkeiten des Kontaktzentrums und somit des kurzfristigen Wiederaufflammens der Epidemie.”

Luidens artikel 84, § 1, tweede lid, van de wetten op de Raad van State moeten de bijzondere redenen die de spoedeisendheid verantwoorden, in de aanvraag worden vermeld en volstaat het niet om die redenen enkel in de voormelde notificatie op te nemen. De adviesaanvrager wordt uitgenodigd om dit voorschrift in de toekomst in acht te nemen.

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap strekt er in hoofdzaak toe in het decreet van 1 juni 2004 ‘zur Gesundheitsförderung und zur medizinischen Prävention’ een hoofdstuk *IIquater* in te voegen, dat betrekking heeft op het contactonderzoek en de doorbreking van besmettingsketens in het kader van de bestrijding van de COVID-19-epidemie (artikel 4 van het voorontwerp). Daarnaast wordt ook voorzien in bepalingen inzake de vervanging van de arts-gezondheidsinspecteur (artikel 2) en worden verwijzingen naar de regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens geactualiseerd (artikelen 1 en 3). Het is de bedoeling om daarmee met terugwerkende kracht een voldoende rechtsgrond te creëren voor het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 7 mei 2020 ‘zur Einrichtung eines mit der Rückverfolgung von Infektionsketten im Rahmen der Bekämpfung der Coronavirus (COVID-19) Gesundheitskrise beauftragten Kontaktzentrums’,² zoals wordt uiteengezet in de motivering van de spoedeisendheid van de adviesaanvraag.

De bepalingen van het nieuwe hoofdstuk *IIquater* houden in dat de Regering van de Duitstalige Gemeenschap een contactcentrum opricht overeenkomstig artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit nr. 18 van 4 mei 2020 ‘tot oprichting van een databank bij Sciensano in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19’, dat onder de verantwoordelijkheid valt van de arts-gezondheidsinspecteur (ontworpen artikel 10.9). Het voorontwerp regelt de doeleinden waarvoor de Regering (via het contactcentrum) persoonsgegevens mag verzamelen en verwerken, bepaalt dat de Regering de verwerkingsverantwoordelijke is, dat de verwerking gebeurt met inachtneming van de toepasselijke regelgeving inzake bescherming bij de verwerking van persoonsgegevens en onder de verantwoordelijkheid van de arts-gezondheidsinspecteur of een onder zijn verantwoordelijkheid handelend beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, dat de verwerking van gegevens over de gezondheid gebeurt met inachtneming van het medisch geheim en de wet van 22 augustus 2002 ‘betreffende de rechten van de patiënt’, alsook dat de gegevens vertrouwelijk behandeld worden en dat het contactcentrum en alle bij de uitvoering van het hoofdstuk en de uitvoeringsbepalingen ervan betrokken personen tot geheimhouding verplicht zijn (ontworpen artikelen 10.10 tot 10.12). Er wordt bepaald welke categorieën van persoonsgegevens kunnen worden verwerkt over de personen die besmet of vermoedelijk besmet zijn en over de personen die met hen contact hadden en de Regering wordt gemachtigd om die categorieën van persoonsgegevens te preciseren en om de bewaartermijn te regelen (ontworpen artikel 10.13). De persoonsgegevens die overeenkomstig de voormelde bepalingen worden verwerkt, worden opgenomen in databank die door Sciensano

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Dit besluit werd niet om advies voorgelegd aan de Raad van State.

wordt beheerd en die geregeld is in het koninklijk besluit nr. 18 van 4 mei 2020 (hierna: de Sciensano-databank) (ontworpen artikel 10.14).

Het aan te nemen decreet heeft uitwerking met ingang van 7 mei 2020.

BEVOEGDHEID

4.1. De ontworpen regeling kan tot de bevoegdheid van de Duitstalige Gemeenschap worden gerekend. De gemeenschappen³ zijn immers bevoegd voor de opsporing en de strijd tegen de besmettelijke en de sociale ziekten als een onderdeel van hun bevoegdheden inzake preventieve gezondheidszorg.⁴ Het in contact treden met (mogelijk of vermoedelijk) besmette personen, alsook met personen en collectiviteiten waarmee ze in contact zijn geweest, het verstrekken van aanbevelingen aan deze personen met het oog op de voorkoming van verdere besmettingen, en het opleggen van afzonderingsmaatregelen aan deze personen kan tot die bevoegdheid worden gerekend.⁵ Dat geldt ook voor de verwerking, met die finaliteit, van persoonsgegevens die daarmee verband houden.⁶

4.2. In de ontworpen artikelen 10.8, 2°, 10.10, 4°, en 10.14 (artikel 4 van het voorontwerp) wordt gewag gemaakt van een opname van de betrokken gegevens in de Sciensano-databank.

---

³ Wat betreft de Franse Gemeenschap is de uitoefening van deze bevoegdheid overeenkomstig artikel 3, 6°, van het bijzonder decreet van 3 april 2014 ‘relatif aux compétences de la Communauté française dont l’exercice est transféré à la Région wallonne et à la Commission communautaire française’ (en de gelijklopende decreten van het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie) overgedragen aan het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie.

⁴ Artikel 5, § 1, I, eerste lid, 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 4, § 2 van de wet van 31 december 1983 ‘tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap’. Zie ook *Parl.St.* Senaat 1979-80, nr. 434/2, 125 en *Parl.St.* Kamer 1979-80, nr. 627/10, 5-2. Deze bevoegdheid werd impliciet bevestigd in adv.RvS 34.339/AV van 29 april 2003 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 21 november 2003 ‘betreffende het preventieve gezondheidsbeleid’, *Parl.St.* Vl.Parl. 2002-03, nr. 1709/1, 147-160, alsook uitdrukkelijk in adv.RvS 38.381/3 van 7 juli 2005 over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot vaststelling van de profylactische maatregelen en de verplichte aangifte aan de cel medische bewaking van pathologieën van epidemische aard’ en in adv.RvS 53.018/VR van 13 mei 2013 over een ontwerp van koninklijk besluit ‘houdende de gezondheidscontrole van het internationale verkeer’.

⁵ De federale voorbehouden bevoegdheid inzake de “nationale maatregelen inzake profylaxis” doet geen afbreuk aan die gemeenschapsbevoegdheid, aangezien die beperkt is tot de verplichte inentingen (adv.RvS 58.118/3 van 28 september 2015 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de ordonnantie van 18 december 2015 ‘houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap (ONE), de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de aankoop van vaccins om de kinderen, de zwangere vrouwen en de adolescenten te beschermen’ *Parl.St.* Ver.Verg. Gem.Gem.Comm. 2015-16, nr. B-41/1, 5-6).

⁶ GwH 30 april 2003, nr. 50/2003, B.8.10. Zie ook: GwH 19 juli 2018, nr. 104/2018, B.22.3; GwH 12 maart 2020, nr. 43/2020, B.53.6.

Binnen het bestek van deze adviesaanvraag kan de Raad van State zich niet uitspreken over de bevoegdheid van de federale overheid voor de regeling die vervat is in het koninklijk besluit nr. 18 van 4 mei 2020. Dat koninklijk besluit werd overigens niet om advies voorgelegd aan de Raad van State. In de Kamer van volksvertegenwoordigers is evenwel een wetsvoorstel ingediend ‘tot oprichting van een databank bij Sciensano in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19’,⁷ dat samen met twee amendementen erop⁸ op vijf werkdagen om advies is voorgelegd aan de Raad van State (adviesaanvragen 67.425/3 tot 67.427/3). Dit wetsvoorstel is nagenoeg gelijklopend met het voormelde koninklijk besluit en lijkt bedoeld te zijn om in de plaats ervan te komen.

Het onderzoek van de bevoegdheid van de federale overheid met betrekking tot het voormelde wetsvoorstel zou desgevallend wel kunnen nopen tot inhoudelijke aanpassingen van de ontworpen regeling van de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de verwijzingen naar de Sciensano-databank.

VORMVEREISTEN

5. Het voorontwerp bevat bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen. Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

De gemachtigde verklaarde dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit is gevraagd, maar dat het nog niet is verleend.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van dit vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan,⁹ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

---

⁷ *Parl.St.* Kamer 2019-20, nr. 55-1249/001.

⁸ *Parl.St.* Kamer 2019-20, nrs. 55-1249/002 en 55-1249/003.

⁹ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. De verhouding tussen de bepalingen van het ontworpen hoofdstuk II*quater* en het bestaande hoofdstuk II*ter* van het decreet van 1 juni 2004 is niet duidelijk, mede gelet op wat wordt bepaald in het ontworpen artikel 10.7. Onder meer uit die bepaling zou immers kunnen worden afgeleid dat de specifieke regeling in het ontworpen hoofdstuk II*quater* een bijzondere en afwijkende regeling vormt ten aanzien van de algemene regeling in het bestaande hoofdstuk II*ter*. Ook indien dat niet het geval is, rijst de vraag of COVID-19 wordt toegevoegd aan de lijst van meldingsplichtige infectieziekten in het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 20 juli 2017 ‘über meldepflichtige Infektionskrankheiten’. De gemachtigde verklaarde daarover het volgende:

“Die Artikel 10.2 bis 10.6 des Dekrets vom 1. Juni 2004 finden auf mit COVID-19 infizierte Personen Anwendung. Auch wenn die auf das Virus ‚SARS-CoV-2‘ (‚neuartiges Coronavirus‘) zurückzuführende Erkrankung zum Zeitpunkt des Ausbruchs der Epidemie in Belgien nicht ausdrücklich im Erlass der Regierung vom 20. Juli 2017 erwähnt wurde – dies ist per Definition unmöglich, da das Virus ja ‚neuartig‘ ist –, so wird im Anhang 1 dieses Erlasses ausdrücklich folgender Passus unter Punkt 1 aufgeführt: ‚- schweres akutes Atemsyndrom mit epidemiologischen, viraler Kontext (MERS-CoV, neue Variante von Influenza, SARS, ...)‘. Unter Berücksichtigung der Tatsache, dass dieser Passus eine nicht-limitative Aufzählung vornimmt, ist die Regierung ist der Ansicht, dass somit der Erlass vom 20. Juli 2017 im vorliegenden Kontext der Gesundheitskrise anwendbar ist. Eine Anpassung des genannten Erlasses, um COVID-19 ausdrücklich in die Liste aufzunehmen, empfiehlt sich jedoch in der Tat.

Die aufgrund der im Vorentwurf aufgeführten Artikel 10.7 bis 10.14 des Dekrets aufgeführten Maßnahmen des contact tracings (Personen ausfindig machen, sie kontaktieren und Empfehlungen aussprechen) werden jedoch in der Tat nur aufgrund der Informationen wahrgenommen, die aus der Datenbank bei Sciensano stammen.

Sollen im Anschluss an diese Maßnahmen weiterführende Schritte unternommen werden (wie z. B. das Auferlegen einer verpflichteten Quarantäne), so findet dies nicht im Rahmen des contact tracings statt, sondern aufgrund der Möglichkeit für den Arzt-Hygieneinspektor, die in Artikel 10.3 des Dekrets erwähnten Maßnahmen zu ergreifen. Es ist in der erwähnten Bestimmung nicht vorgesehen, dass diese Maßnahmen nur gegenüber Personen ergriffen werden dürfen, deren Angaben über die ‚gewöhnliche Meldepflicht‘ im Sinne von Artikel 10.2 des Dekrets erhalten wurden. Im Gegenteil: Gemäß Artikel 10.4 §2 des Dekrets kann der Arzt-Hygieneinspektor ‚sich falls notwendig mit anderen für diesen Bereich zuständigen nationalen, ausländischen oder internationalen Gesundheitsbehörden in Verbindung [setzen], um Daten zu sammeln und auszutauschen und die Verbreitung der Infektionen zu verhindern‘. Auf diesen Paragraphen wird ausdrücklich in dem im Vorentwurf aufgeführten Artikel 10.9 Absatz 2 hingewiesen.”

De Raad van State kan instemmen met deze zienswijze, maar het is raadzaam om ze op te nemen in de memorie van toelichting omdat ook andere interpretaties denkbaar zijn aangaande de verhouding tussen de twee voormelde hoofdstukken.

7. De gemachtigde verklaarde het volgende over de rechtsgronden die in de aanhef van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 7 mei 2020 worden vermeld en over de aanvullende rechtsgrond die wordt beoogd met de ontworpen regeling:

“(…) Artikel 10.9 [soll] als zusätzliche Rechtsgrundlage für den Erlass der Regierung vom 7. Mai 2020 gelten. Mit diesem wird die Regierung beauftragt, ein Kontaktzentrum einzurichten. Der Rückgriff auf Artikel 87 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 ist notwendig, da in der Deutschsprachigen Gemeinschaft beschlossen, dieses Kontaktzentrum in der Verwaltung einzurichten. (Es wäre beispielsweise auch denkbar gewesen, dieses Kontaktzentrum im Rahmen eines öffentlichen Auftrags bei einem externen Dienstleistungserbringer einzurichten, der im Auftrag und unter der Verantwortung der Regierung handeln würde. In diesem hypothetischen Fall wäre selbstverständlich Artikel 87 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 nicht die korrekte Grundlage gewesen.) Somit gelten beide Bestimmungen als Rechtsgrundlage.

Darüber hinaus wird – als direkte Ermächtigung – in Artikel 10.9 Absatz 1 festgehalten, dass die Regierung festlegt, unter welchen Bedingungen das Kontaktzentrum die betroffenen Personen ausfindig macht und kontaktiert. Artikel 10.13 Absatz 2 beauftragt die Regierung, die Datenkategorien zu präzisieren und die Dauer der Verarbeitung festzulegen.

In Verbindung mit der allgemeinen Ausführungsbefugnis der Regierung (Artikel 20 des Sondergesetzes vom 8. August 1980 und Artikel 7 des Gesetzes vom 31. Dezember 1983) kann der Regierung noch die Möglichkeit eingeräumt werden, die genaue Vorgehensweise der Datenerhebung zu präzisieren (Artikel 10.10 im Vorentwurf) und beim eventuellen Rückgriff auf externe Dienstleister die Frage der Verantwortung zu klären (Artikel 10.11 Absatz 1 im Vorentwurf).”

Indien het daadwerkelijk de bedoeling is om met terugwerkende kracht een deugdelijke rechtsgrond te verschaffen voor het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 7 mei 2020, kunnen het best de volgende aanpassingen worden aangebracht in de ontworpen regeling.¹⁰

7.1. Aangezien in het voornoemde besluit de verwerking van de persoonsgegevens nader wordt geregeld, wordt het best voorzien in een uitdrukkelijke delegatie daarvoor in het ontworpen artikel 10.10.

7.2. Indien het de bedoeling is om ter uitvoering van het voornoemde besluit een beroep te doen op externe dienstverleners, zou dat uitdrukkelijk moeten worden bepaald in de ontworpen regeling.

¹⁰ In dat verband schrijve men in de Nederlandse vertaling van het ontworpen artikel 10.9 (artikel 4 van het voorontwerp) overigens “onder de voorwaarden die door haar worden vastgelegd” in plaats van “onder de voorwaarden die in dit besluit zijn vastgelegd”.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

8. In het ontworpen hoofdstuk *Ilquater* zou een bepaling moeten worden opgenomen met betrekking tot de herkomst van de te verwerken persoonsgegevens (namelijk enerzijds de Sciensano-databank¹¹ en anderzijds de gecontacteerde personen).

9. In advies nr. 36/2020 van 29 april 2020¹² (opmerking 23) over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit nr. 18 van 4 mei 2020 adviseerde de Gegevensbeschermingsautoriteit om de gegevens van de personen waarvan een vermoeden van infectie bestaat, zoals dit ook wordt geregeld in het ontworpen artikel 10.10, 1°, te wissen als een latere medische test negatief blijkt te zijn. De stellers van het ontwerp moeten de ontworpen bepaling in het licht hiervan heroverwegen.

10. In de ontworpen artikelen 10.10, 4°, en 10.14 wordt gewag gemaakt van het opnemen in de Sciensano-databank van bepaalde persoonsgegevens. Het staat niet aan de Duitstalige Gemeenschap om eenzijdig te bepalen dat gegevens worden opgenomen in die databank. Er kan wel worden bepaald dat de betrokken gegevens ter beschikking worden gesteld aan de Sciensano-databank.¹³

11. Overeenkomstig het ontworpen artikel 10.13, tweede lid, bepaalt de Regering hoelang de gegevens vermeld in het eerste lid worden bewaard. Aangezien de bewaartermijn van te verwerken persoonsgegevens overeenkomstig het in artikel 22 van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel door de decreetgever moet worden bepaald, moet op zijn minst de maximale termijn die door de Regering kan worden bepaald, in het voorontwerp zelf worden opgenomen of moeten erin voldoende elementen worden opgenomen waarop de Regering zich moet baseren om de bewaartermijn te bepalen.

Artikel 5

12. Het aan te nemen decreet heeft overeenkomstig artikel 5 uitwerking met ingang van 7 mei 2020. Deze terugwerkende kracht werd door de gemachtigde verantwoord als volgt:

“Die Rückwirkung des Dekrets beruht auf zwingende Gründe der Rechtssicherheit. Tatsächlich musste aufgrund der Dringlichkeit der Erlass der Regierung vom 7. Mai 2020 am Tag seiner Verabschiedung in Kraft treten. Damit aber ein umfassender Rechtsrahmen hierfür gegeben ist, insbesondere was die Aspekte des Datenschutzes betrifft, ist es unerlässlich, diese Bestimmungen des Dekrets zum gleichen Zeitpunkt in Kraft treten zu lassen. Gemäß der ständigen Rechtsprechung des Verfassungsgerichtshofs ist die Rückwirkung gerechtfertigt, ‚wenn sie unerlässlich ist für die Verwirklichung einer gemeinnützigen Zielsetzung‘ und sie nicht dazu dient, den

¹¹ Zie in dat verband wel opmerking 4.2.

¹² Zie <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/AD36-2020.pdf>.

¹³ Zie voor het overige ook opmerking 4.2.

Ausgang eines Gerichtsverfahrens in einem bestimmten Sinne zu beeinflussen oder die Gerichte daran zu hindern, sich zu einer Rechtsfrage zu äußern. Diese Bedingungen werden im vorliegenden Fall erfüllt.”

Aangezien eventuele dwingende maatregelen die ten aanzien van particulieren zouden zijn genomen sinds 7 mei 2020, gesteund zijn op de reeds bestaande bepalingen van het decreet van 1 juni 2004 en de ontworpen regeling zelf geen nieuwe dwingende maatregelen ten aanzien van particulieren impliceert, kan met deze verantwoording worden ingestemd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT